

enkelte Kommuner, men det skal jeg gøre ganske kort. For Eksempel kunde Københavns Kommune efter Statistisk Departements sidste Udregninger opkræve 16 Kr. pr. Indbygger i Indkomst- og Formueskat, medens Jyllands Landkommuner kunde opkræve 2 Kr. 85 Øre, og Frederiksberg 19 Kr. 72 Øre, men samtlige Landkommuner i Hjørring Amt kunde kun opkræve 1 Kr. 94 Øre pr. Indbygger. Der er en saa ualmindelig Forskel paa Skatteevnen i de forskellige Landsdele og i de forskellige Kommuner, at jeg aldrig har kunnet forstaa, at Rigsdag og Regering kunde behandle den Sag uden at tage dette op til Undersøgelse og afhjælpe disse Mangler.

Naar jeg nu har oplyst dette, vil jeg gerne minde om nogle Udtalelser af den højtærede Minister ved Fremsættelsen af det Lovforslag, vi her behandler. Den højtærede Formand tillader maaske, at jeg oplæser nogle faa Linier, det er fire korte Stykker. Den højtærede Minister udtalte — det findes Sp. 1099 —: „Thi Forholdene i den store og i den lille By, i Stationsbyen og i Landkommunen, i de forskellige kommunale Samfund, hvoraf vort Samfund bestaar, er af en saa overordentlig stor Forskellighed, at ensartede Forholdsregler ikke vilde være lige virksomme, lige nyttige og lige nødvendige overalt, men at der utvivlsomt i de enkelte Kommuner ved kommunalt Initiativ ved Hjælp af de Organer og Institutioner, som staaer til Kommunens Raadighed, bedst kan skabes de efter de stedlige Tilstande afpassede Forholdsregler.“ Ja, der har den højtærede Minister ganske Ret. Der er virkelig en overordentlig stor Forskel paa de kommunale Forhold, og de Forholdsregler, den højtærede Minister taler om, kan bedst skabes ved paa et Sted at afhjælpe nogle Mangler, paa et andet Sted andre. Men der er noget, som nogle Kommuner særlig mangler, det er Skatteevnen, og den Forskel burde vi tage Hensyn til. Men saa udtaler den højtærede Minister — det findes Sp. 1100 —: „Jeg tror, at der med Hensyn til Befolkningens Forsyning er Omraader, hvor man kommer lettest frem ved at lade alle faa Del i Goderne, og at der er Omraader, hvor man kommer lettest igennem ved at løse Opgaven til Fordel for den Del af Befolkningen, som haardest trænger.“ Ja, det er sandt. Her kommer vi i Virkeligheden til at tænke paa Maksimalpriser paa Rug og Flæsk. Der tages fra de Kommuner, hvor man i Indkomst- og Formueskat til Staten kan opkræve 87 Øre pr. Indbygger, til Fordel for Kommu-

ner, hvor der i Indkomst- og Formueskat til Staten kan opkræves fra 16 til 19 Kr. indtil 40 Kr. pr. Indbygger. Ja, det er et mærkeligt Forhold, at vi opkræver hos fattige for at lade det gaa til de rige. Det er underligt at tænke sig.

Saa siger den højtærede Minister — det findes Sp. 1105 — om den Sum, 11 Mill. Kr., der skal udredes af Staten og kan udredes af Kommunerne —: „Summen er sat saaledes under Hensyn til de forskellige Diskussioner og Overvejelser, som har været førte om, hvad kommunale Foranstaltninger imod Dyrtid kunde tænkes at koste, og under Hensyn til, hvad man mener, at Stat og Kommune i saa Henseende er i Stand til at bære.“ Mon? Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvem han har henvendt sig til for at faa de Oplysninger, om han har henvendt sig ude paa Hederne og spurgt dem derude: Hvad kan I bære, kan I med jeres Indkomstskat til Staten paa 87 Øre pr. Indbygger bære de samme Udgifter, som de kan bære, hvor de har 40 Kr. 95 Øre pr. Indbygger? Jeg tror det neppe. Sp. 1109 siger den højtærede Minister: „Endelig er der i § 10 gjort en nødvendig Tilføjelse, hvorved der gives Adgang til ved særlig Bevilling paa Finansloven at give de Kommuner — for Øjeblikket Esbjerg og Allinge-Sandvig —, til hvilke der paa Finansloven i Anledning af Arbejdsløshed kan bevilges overordentligt Statstilskud, yderligere Tilskud til Opnaaelse af de i denne Lov ommeldte Formaal. I det man fastsætter, at Kommunerne skal løse Opgaven, og i Forvejen erkender, at visse Kommuner er stilledes saaledes, at de ikke kan klare sig uden Hjælp, maa man med Hensyn til dem træffe særlige Bestemmelser, og ligesom ved den forrige Lov træffes Afgørelsen her ved en Finanslovbestemmelse efter Forhandling mellem Ministeriet og Rigsdagen.“ Ja, Allinge-Sandvig og Esbjerg fik jo Tilskud sidste Aar, Esbjerg 75,000 Kr. og Allinge-Sandvig 20,000 Kr. Jeg misunder dem ikke, jeg tror netop, de skulde have disse Tilskud, men jeg nægter ikke, jeg ikke har kunnet forstaa, at det høje Finansudvalg kunde give sig til at pille to Kommuner her i Danmark ud for at give dem Statstilskud uden at undersøge, hvordan Forholdet overhovedet er omkring i Landets Kommuner, og jeg kan heller ikke forstaa, at den højtærede Indenrigsminister kan finde et Par Kommuner ud uden at undersøge, hvordan Forholdene er omkring i de øvrige Kommuner, for der er dog andre Købstadkom-